

نگاهی به دو قسمت سریال «مو به مو»

ملو دارم معمایی با شماییلی نو و متفاوت

مسعود کارگر - منتقد و نویسنده

گروه فرهنگ و هنر - پرویز شهبازی اینروزها با سریال «مو به مو» در شبکه نمایش خانگی حضور دارد و آخرین اثر او را می‌توان به مثابه یک ملو دارم معمایی با شماییلی نو و متفاوت دانست.

گفتن از مشکلات و روایت کردن از اتفاقات در زیست عمومی یک جامعه با فضا سازی روی یک شخصیت، در یک اثر نمایشی معمولاً تکراری و کلیشه‌ای شده، که می‌توان نمونه‌های متعدد چنین مدلی را در سینمای جهان و ایران پیدا کرد.

عمده چنین آثاری بر پایه ایجاد یک یا چند موقعیت دم دستی و اغراق آمیز سعی می‌کند به شکل نمادین همه یا اکثر مشکلات فردی و اجتماعی یک جامعه را رگباری و بدون وقفه به تصویر بکشد و بگوید که زندگی پر رنج است و همه چیز در فلاکت یک فرد به نمایندگی کل جامعه خلاصه می‌شود.

اولین ساخته پرویز شهبازی در فرمت سریال و برای شبکه نمایش خانگی، اما از این قاعده کمی مستثنا است. مو به مو یک ملو دارم معمایی است که شروع متفاوت و گیم گونه دارد و شخصیت اصلی قصه‌اش را در جایگاه اول شخص و در حال فرار از توهم واقعیت/

خواب خود نشان می‌دهد که دارد از دست طلبکار یا چیزی شبیه آن فرار می‌کند. گریم میرسعید مولویان در این کار متفاوت و بازی او بشدت به اندازه و نزدیک به درخشان است. سریال در کارگردانی قد بلندی دارد که قاب‌ها، زوایای دوربین، بازی‌ها، و تدوین آن که کار مشتانه مهاجر یکی از بهترین تدوینگران سینمای ایران و تهیه کننده این کار نیز هست، نشان از رشادت آن دارد.

مو به مو ایده مرکزی خوبی دارد که در روند طرح کلی داستان نیز همگونی متناسبی ایجاد کرده و قصه را منسجم و بدون توی ذوق زدن از کلیشه‌های همیشگی پیش می‌برد.

این ساخته شهبازی خلق دارم، نوع روایت، پردازش قصه و در کلیت امر میز انسن و دکوپاژ قابل توجهی دارد که تکلیف بیننده را از همان لحظه اول برای مواجه با یک اثر متفاوت روشن می‌کند. این سریال تازه سکوی شیدا قاعده همیشگی را بر هم زده و بدور از شعار و ادا سعی کرده اهم مشکلات ملموس در زیست امروزی را در زندگی یک شخصیت با دز به اندازه و زهر کم ترسیم کرده و به تصویر بکشد، بطوری که نه مخاطب با سیاه نمایی مواجه است و نه با یک فضا سازی فانتزی دور از واقعیت؛ بلکه ترسیم کننده واقعیتهایی است که در

زندگی هر کدام از ما قابل پیش بینی و قابل رخ دادن است که در پیاپی نه لکنت دارد و نه فاز سیاسی برمی‌دارد.

مو به مو نه قهرمان دارد و نه ضد قهرمان؛ شخصیت اصلی و خاکستری آن نیز دست خالی از پختگی نیست و در هر موقعیت و اتفاقی روند معما گونه را با چیدمان درست شخصیت‌ها و معرفی آن‌ها یک اثر با کارگردانی خوب را به رخ بکشد. که فیلمنامه، کارگردانی و تدوین سه ضلع موفقیت یک اثر در مدلی تکراری، اما ریتم و شماییلی نو و متفاوت باشد و آخرین ساخته شهبازی این مهم را حداقل در دست خالی سکوها برای ارائه یک اثر حتی متوسط ثابت کرده است.

این سریال هر چقدر در مولفه‌های نامبرده قابل ارزش است، در پیشبرد قصه برای کاشت معما کمی لنگ می‌زند، به نحوی که در همین دو قسمت ابتدایی شاهد ضرباهنگ و ریتمی خوب با موقعیت‌های مناسب هستیم، اما انگار جهان قصه برای ادامه در قسمت سوم به بعد فریاد دست خالی بودن و کشتار شدن انگاشت بدبختی در اتمسفر زیستی شخصیت اول می‌زند، که بنظر باید در پایان بندی قسمت دوم یک رخدادی خاص تر از خودکشی در ریل قطار را به مخاطب منتقل می‌کرد تا اوج پختگی خود را بیشتر از پیش ثابت کند، اما در

سریال «مو به مو» به کارگردانی پرویز شهبازی و بازی هانیه توسلی و بنیامین بهادری داستان مردی را روایت می‌کند که از فرش به عرش می‌رسد اما اتفاقاتی رخ می‌دهد که همه چیز را از دست می‌دهد. هانیه توسلی، میرسعید مولویان، بنیامین بهادری، حسن معجونی و الیکا نصری بازیگران این سریال هستند.

همین حدنیز با یک اثر قابل قبول مواجه هستیم که ملودرامی اجتماعی بارگه‌های معمایی است که بدور از قابل پیش بینی بود، بیننده را با خود همراه خواهد کرد. هر چند باید صبر کرد یک یا دو قسمت از این کار بگذرد تا بفهمیم هر دو دست سازنده کل خواهد کاشت یا جفت پوچ می‌شود.

درباره بازگشت مرد هزار چهره به تلویزیون؛

«شیش ماهه» اثری برای نسلی که با طنز مدیریت بزرگ شد

باشد، خطرناک می‌شود. اما اگر بتواند در دل شرایط امروز، صادقانه بخنداند و بدون کوچک نمایی با ابتذال، گوشه‌ای از واقعیت زندگی ما را نشان دهد، مأموریتش را به درستی انجام داده است. گاهی همین که تلویزیون دوباره بهانه‌ای برای لحظاتی شاد باشد، خود یک اتفاق مثبت است؛ اتفاقی که می‌تواند امید را حتی برای ساعتی کوتاه، به خانه‌ها بازگرداند.

کاهش یافته است و بخشی از مخاطبان به پلتفرم‌های دیگر کوچ کرده‌اند. حالا حضور دوباره مدیری می‌تواند نوعی آزمون باشد؛ آزمونی برای این که آیا هنوز هم می‌شود با یک سریال طنز، خانواده‌ها را دور هم جمع کرد و حس مشترک تماشا را زنده نگه داشت یا نه؟ شاید «شیش ماهه» قرار نباشد معجزه کند یا همه خاطرات گذشته را تکرار کند؛ اتفاقاً اگر چنین ادعایی داشته

و عده یک کمدی صرف فالشو و سطحی رانمی‌دهد، بلکه نوید اثری را می‌دهد که تجربه، شش ساخت موقعیت و بازی دقیق در آن نقش مهمی دارد و پرو واضح است که مخاطب، جدای از طنز سریال، انتظار دارد چیزی از خودش و زندگی روزمره‌اش را روی صفحه ببیند؛ انتظاری که در آثار مدیری چندان هم دور از ذهن نیست. طنز مدیری همیشه همین جاذبه‌ها را نشان داده است. آثار فریاد دست خالی بودن و کشتار شدن انگاشت بدبختی در اتمسفر لایه‌هایی از نقد اجتماعی، فرهنگی و حتی سیاسی را در خود جای داده‌اند. «شپ‌های برره»، «پاورچین» یا حتی «ساعت خوش» هر کدام به شکلی آینه‌ای از جامعه زمان خود بوده‌اند. طنز در این آثار، راهی برای گفتن حرف‌هایی بوده که شاید بیان مستقیمشان ساده نبود. حالا سؤال اصلی این است که آیا «شیش ماهه» هم می‌تواند چنین نقشی را ایفا کند یا نه؟

در شرایطی که جامعه با دغدغه‌های اقتصادی و فشارهای اجتماعی متعددی روبه‌رو است، مخاطب امروز بیش از هر زمان دیگری به طنزی نیاز دارد که نه تلخ باشد و نه ساده‌لوحانه. طنزی که بتواند فاصله‌ای کوتاه اما مؤثر از روزمرگی را برای مخاطب ایجاد کند؛ نه با فراز از واقعیت، بلکه با نگاهی انسانی و هوشمندانه به آن. انتظاری که از مدیری می‌رود دقیقاً همین است: خنده‌ای همراه با تأمل که اثر آن در ذهن باقی بماند.

بازگشت مدیری در این حال برای خود تلویزیون هم اهمیت زیادی دارد. در سال‌های اخیر، تولید آثار سرگرم‌کننده و ماندگار

رستاک شاهولی - منتقد و نویسنده

این مجموعه ۱۷ قسمتی پس از پایان سریال «الگوریتم»، هر شب ساعت هشت و نیم از شبکه سه سیما روی آنتن می‌رود؛ ساعتی که معمولاً خانواده‌ها دور هم جمع‌اند و تلویزیون هنوز می‌تواند نقش یک نقطه مشترک را ایفا کند. همین زمان بندی نشان می‌دهد صداوسیما روی این بازگشت حساب و ویژه‌ای باز کرده و امیدوار

است مدیری بار دیگر بتواند مخاطب را پای گیرنده نگه دارد. ترکیب بازیگران سریال نیز به این انتظار دامن می‌زند؛ حضور چهره‌هایی چون سحر زکریا، جواد رضویان، حسن معجونی و نیما شهبان‌نژاد در کنار مدیری، یادآور تیم‌هایی است که پیش‌تر بار طنزهای موفق را به دوش کشیده‌اند. این گروه بازیگری به مخاطب

گروه فرهنگ و هنر - بازگشت مهران مدیری به تلویزیون پس از چهار سال دوری، صبر فایک خبر سینمایی یا تلویزیونی نیست؛ بلکه بیش از هر چیز شبیه به بازگشت بخشی از خاطرات جمعی ماست. برای نسلی که زمانی شب‌ها را با انتظار سریال‌هایی مثل «شپ‌های برره» و «پاورچین» می‌گذراند، حالا شنیدن خبر پخش سریال تازه او با نام «شیش ماهه» کافی است تا دوباره نگاه بسیاری از مخاطبان به تلویزیون باز گردد.

تیزر سریال «شیش ماهه» به تازگی پخش شده و اعلام شده است که

گروه مشاورین املاک

مرکزی کیش

به مدیریت: نظیر احمد بصیری

۰۹۳۴۷۶۹۵۸۵۸

عبدالاحد بصیری

۰۹۱۲۹۴۳۸۶۶۰

مسعود بصیری

۰۹۱۲۱۶۴۷۰۰۰

نظیر احمد بصیری

۰۹۱۲۷۶۹۴۵۳۰

مرتضی بصیری

۰۹۱۲۱۴۶۸۹۲۰

محمد رضا قاسمی

۰۹۳۴۷۶۸۷۰۰۰

عبدالصمد بصیری

۰۹۳۴۷۶۹۲۴۶۶

حمید حسینی

۰۹۱۰۰۷۸۳۰۶۳

مرتضی خلیج

۰۹۱۲۹۳۳۰۵۳۴

دانیال اکبری

۰۹۱۲۹۵۷۳۶۸۱

حسن قلی زاده

۰۹۱۴۰۰۵۰۱۶۸

محمد جواد شهبازی

۰۹۳۶۰۳۷۲۵۵۵

پیروز چمنی

۰۹۳۴۷۶۹۷۰۲۷

سپینا نیتی

۰۹۱۲۲۹۸۲۹۸۵

فرید فتاح زاهد

۰۹۳۳۱۴۱۹۰۵۱

مجید شجاع

۰۹۱۲۰۳۰۹۱۳۸

مهدی عارفی

۰۹۱۵۲۸۲۹۸۸۳

شهریار خمیری

۰۹۱۴۲۶۲۶۲۰۵

بهداد بازاندوزی

تلفن: ۰۷۶-۹۱۰۰۷۰۰۰

آدرس: روبروی پردیس یک، ساختمان تجاری ایران زمین، طبقه فوقانی اسکپرز

۴۴۴۲۴۹۶۹
۴۴۴۲۴۹۹۹

پرتیراژترین و با سابقه ترین نشریه جزیره کیش

گسترده ترین شبکه اطلاع رسانی داخلی منطقه آزاد کیش

اقتصاد کیش

روزنامه